

HASHIMOTO ENCEFALOPATIJA

Olgica Vrndić¹, Ilija Jeftić¹, Irena Kostić¹, Marijana Stanojević², Snežana Živančević-Simonović¹
¹Institut za patološku fiziologiju, Medicinski fakultet, Univerzitet u Kragujevcu
²Institut za biohemiju, Medicinski fakultet, Univerzitet u Kragujevcu

SAŽETAK

Hormoni štitaste žlezde imaju značajnu ulogu u razvoju i funkcionisanju nervnog sistema. Zato se kod poremećaja tireoidne funkcije, kako onih sa potpuno razvijenom kliničkom slikom tako i diskretnih (subkliničkih), mogu očekivati izmene u kognitivnoj i afektivnoj sferi. U autoimunske bolesti štitaste žlezde poremećaji funkcije centralnog nervnog sistema uzrokovani su promenom koncentracije tireodnih hormona, ali i prisustvom specifičnih anti-tireoidnih antitela.

Hashimoto encefalopatija ili encefalitis je veoma retko autoimuno neuroendokrino oboljenje, za sada nedovoljno ispitano, udruženo sa širokim spektrom neuroloških i psihijatrijskih simptoma. Neurološke komplikacije ponekad su udružene sa tireoidnom disfunkcijom (encefalopatija kao komplikacija Hashimoto tireoiditisa), ali su u većini slučajeva pacijenti eutiroidni. Ovo je kortiko-senzitivna encefalopatija, progresivnog ili remisivnog karaktera udružena sa porastom specifičnih tireoidnih antitela: anti-tireoperoksidaznih (anti-TPO At) i/ili anti-tireoglobulinskih (anti Tg At) antitela. Razlikuju se dva tipa bolesti: multiple epizode nalik cerebrovaskularnom insultu i progresivni tip nalik Creutzfeldt-Jakob-ovoj bolesti. Pretpostavlja se da bolest nastaje kao posledica usmerenosti anti-tireoidnih antitela ka, za tireoideu i mozak, zajedničkom antigenu, prisustvu visokoreaktivnih specifičnih antitela na α -enolazu ili sintezi antineuronalnih antitela.

Cljučne reči: Hashimoto encefalopatija, autoimunska bolest štitaste žlezde, antitireoidna antitela.